

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 5. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastonj.

Leto XI.

V Ljubljani, meseca avgusta 1908.

Štev. 8.

Mesečna opravila.

Spisuje Hinko Zirkelbach.

Avgust.

Mislil sem, da bom mogel čebelarjem že sedaj poročati, kje in po kaki ceni se bo dobil preosnovljen, denaturiran sladkor in njega uporabo, vendar dosedaj še nisem dobil nobenega poročila. Dalje nisem mogel čakati, zakaj „Čebelar“ mora iziti o pravem času, sicer gorjè uredniku. Upam, da prihodnji mesec že dobim natančno poročilo.

Odkar čebelarim, navzel sem si že tudi čebelarsko lastnost, da vedno upam. Upam namreč, da bo otava in ajda še dobro medila. Zadnji dež dne 1. in 2. avgusta je bil pravi blagoslov božji. Pred dežjem so čebele letele tako lahke, in v nekaterih močnih panjih je bilo komaj za žlico medu. Po dežju je pa kar dišalo okoli čebelnjaka, tako je medila otava.

Odločilen za čebelarja je čas med šmarnimi mašami, t. j. od dne 15. avgusta do dne 8. septembra. V tem času beró čebele dopoldne ajdo, popoldne resje. Ako je bilo celo leto slabo za čebele, lahko ajda in resje, ako dobro medita, napravita najboljšo letino. Ajdovo pašo pa je treba tudi izkoristiti. Polki morajo biti močni. S slabiči ni nič. Zatorej združite slabiče, odstranite pa vedno le starejšo matico. Kdor ne zna združiti, poišče naj letošnjega „Slov. Čebelarja“ in pazno prečita, kako se združuje. Povdarjam pa še enkrat, da se združita le brezmatičen in matičen polk, in čebele morajo biti site. Tri do štiri ure odkar se vzame enemu polku matica, zadostuje, da

se čuti brezmatičnega. Najbolje je, da se popoldne vzame matica, zvečer pa združi. Ko bi zvečer vzeli matico, bi polk do drugega dne že nastavil matičnjake, in tedaj ne sprejme druge matice, ne čebel, nastalo bi grozno klanje. Tudi enake matice morata imeti oba združujoča polka, ali oplojene, ali neoplojene. To pravilo velja ravno tako, kakor pri združitvi rojev. Ako sedeta prvec in drugec skupaj, nastane hudo klanje vsled različnosti matic.

Ker nisem pazil na to pravilo, sem bil vzrok smrti celemu drugcu. Neki Izrojenec je prišel ob matico. Nesprašenih matic sem imel nekaj v rezervi. Da pa ne bi izrojenec preveč oslabil, vzamem drugcu iz najboljšega plemenjaka, ki se je odlikoval z vsemi dobrimi lastnostimi, matico, in jo dam izrojencu. Mislim si, drugec si jo bo sam vzgojil drugo, in tako bom prišel do dobrega plemena.

Ko pogledam drugca čez 14 dni, odkar bi bila morala biti izležena matica, če je že sprašena, dobim neko malo, suho, ničvredno matico, brez zalege. Seveda sem tako pokveko takoj uničil. Nekaj časa premišlujem, kaj naj storim s panjem, zakaj prejšnja zalega se je polehla, in čebel tudi ni bilo toliko, da bi bilo vredno dati jim drugo sprašeno matico iz prašilčka. Zato sklenem, da satje poberem, čebele otresem pred panj, da se sprosijo k sosedom. Proti večeru, ko se je čutil drugec tako brezmatičnega, da je kar presedal in begal, otresem čebele pred čebelnjak. Takrat nisem opazil nič hudega. Toda drugo jutro sem pa kar ostrmel, ko vidim pred panji in na tleh kar kupe mrtvih čebel. Menda so bile do ene vse umorjene. Morda bo kdo mislil, da so bile lačne. Ne! dal sem jim priliko, da so se tako napile medu, da so kar cepale.

Sedaj sem šele pomislil, kaj sem naredil. Saj vendar vsako leto združujem, in nikdar ni bilo ne klanja, ne mrličev. Klanju je bila vzrok nesprašena matica, in čebele takih matic ne sprejmó polki s sprašenimi maticami.

Čebelarji, ki nimajo v domačem kraju ajde, peljejo čebele v ajdovo pašo. V pašo se prepeljava le ponoči. Polki morajo biti močni in ne preveč medeni. Težko satje se lahko podere. Na voz se nalože panji tako, da robovi satnikov stojé vsprejeto z osjo, na vlaku pa z odbijači. Okvirji se pritrdijo z žeblički, da stoje trdno. Vrata ali končnice se nadomesté z mrežo, da imajo čebele dovolj zraka, izletnica pa se zamaši. Ko dospo čebele na določeni kraj, razpostavijo se panji, če mogoče v takem redu, kot so bili doma.

Najbolj je paziti, da ni kje kaj politega z medom, ali da ni kak polk brezmatičen, sicer se vname rop.

Dobro je, da se pred ajdovo pašo pregledajo vsi okvirji. Kar je slabega satovja v vališču, se postavi zadej, da ostane v vališču čedno satovje. Nered v vališču sedaj ne škoduje, ker je zalega dan za dnevom manj.

To so kratka navodila za ta mesec. Prihodnji mesec se pomudimo nekoliko dalje. Napravili bomo glavno jesensko revizijo. Pregledali bomo, kakor spomladi, od prvega do zadnjega satnika, izbrali in uredili plemenjake, če bo treba pitati itd.

Kaj je početi s trotarji.

Ivan Jurančič.

Čebelarjem je že predobro znano, da v takem panju, ki je dalj časa, n. pr. več tednov brezmatičen, ki torej nima primerne zalege, iz katere bi si izredil drugo matico, začne ena ali več čebel opravljati matično službo ter leči jajčeca. Iz teh jajec seveda, ko se čebele ne morejo oplemeniti, se izležejo le troti, zato imenujemo tak panj kratkomalo trotar. Naravna posledica takega ljudstva je, da je čebel z vsakim dnevom manj, trotov pa vedno več; in ako ga prepustimo usodi, hira ter gre gotovemu poginu naproti. Stareji neizkušeni čebelarji so tak slučaj, zlasti v starem „košu“, ki se navadno, razun o rojenju in pri podpiranju panjev ni nikdar znotraj ogledal, opazili šele takrat, ko se nobena čebela več ni pri žrelu pokazala. Ko ga je gospodar privzdignil, našel je vse satovje s pajčevino prepreženo, in debeli črvi so mrgoleli v njem. Kaj je bil vzrok tega žalostnega konca, ni slutil gospodar, ampak kratko je sodil: „Vešče so mi ga uničile“. Ni mu bilo namreč znano, da so vešče prišle šele takrat, ko je čebel zmanjkalo.

Trotar lahko postane vsak panj, ki dobi mlado matico, ako se ista izgubi pri izletu na plemenjenje; to so izrojenci in taki starci, ki so sami matico prenovili. Roj z mlado matico ne more postati trotničen, ker čebele po izgubi matice zapustijo panj ter se ali porazgubijo ali se pridružijo kakemu sosedu.

Pri nas je bilo letos prav neugodno za prašenje matic; meni n. pr. se jih je izgubilo $\frac{3}{5}$, in zasačil sem kar tri trotarje. Tega še nisem doživel, nasprotno pa pomnim par let, ko so vse mlade matice srečno obhodile; izmed 30—40 se ni nobena izgubila. To je sicer tako redek slučaj, da bi dotični čebelar tudi smel „belo zastavo“ razobesti.

Kakor so čebele stanovitne in vstrajne v svojem delu, v nabiranju, v obrambi doma, v maščevanju, v ropanju, sploh v vsem svojem početju, tako so tudi vstrajne in neizprosne v trotničnem stanju. Tako ljudstvo namreč absolutno ne sprejme nobene druge matice, ne oplemenjene, ne neoplemenjene, ne matične celice, niti si samo iz dodane zalege ne izgoji matice. Zato je sploh nemogoče tak panj ozdraviti brez posebnih in izdatnih pripomočkov. Ko bi se tiste čebele, ki jajca polagajo, torej one namišljene matice, od navadnih čebel zamogle spoznati in odstraniti, bi ljudstvo že samo ob sebi v par dneh postalo spremljivo za vsako matico.

Navadno se priporoča trotarja otresti, oziroma pomesti na trato kakih 10—20 korakov od čebelnjaka, satovje pa djati nazaj v panj; polagajoče čebele bi bojda ne mogle zleteti, kakor prava matica, ter bi vsled tega ostale zunaj in ne prišle nazaj, medtem ko druge čebele seveda priletijo nazaj v prejšnji panj. To je precej brezuspešno postopanje, zakaj čebela, če tudi jajca polaga, še davno ni tako težka, da bi ne mogla zleteti, kakor matica ob takem času, ko položi na dan na tisoče jajec.

Da bi trotarja izkušali zdraviti s pridevanjem zalege, naj bi si sam izredil matico, s tem ne pridemo do zaželenega uspeha. Morali bi namreč pridevanje

tako dolgo ponavljati — vsak teden po en sat — dokler se stare čebele večinoma ne poizgubijo; novi zarod bi si šele izgojil matico.

Če trotar ni več posebno močan, ali če nam ni iz kakšnegakoli vzroka ležeče na ravno istem panju ali na gotovem številu ljudstev, storimo najbolje, ako ga pridružimo sosedu ali kakemu drugemu panju; zakaj take čebele so sploh vse stare, doslužene, torej malo vredne. Vendar na trato jih pometati zdi se mi nekako neusmiljeno. Nekateri še celo taki trotovi zalegi glave „postrizejo“ ter jo razdelijo potem drugim panjem, da jo čebele izsrkajo. To je pa celo ostudno; saj, če damo tako zalego tudi nepoškodovano drugim panjem, bodo čebele trote izmetale, ako jih ne potrebujejo.

Pri združevanju odvzemimo trotarju najprej prazno in manj obsedeno satovje, čebele pometemo nazaj v panj, satovje pa shranimo. Potem pa denimo ostalo trotarjevo satovje s čebelami vred lepo mirno v drug panj, in sicer zadej tik satovja; čebele se bodo držale nekaj časa vsake zase, potem pa se mirno združile.

Ako pa hočemo trotarja na vsak način rešiti, moramo mu pripomoči z izdatnimi sredstvi. Star panj z nepremakljivim izdelkom, ako je trotničen, zamenjamo z drugim močnim panjem, da dobi veliko normalnih čebel; čez 5—6 dni mu potem smemo dodati oplemenjeno matico (seveda zaprto). Trotarju na premakljivem satovju pa odvzemimo najprej toliko praznega satovja, da ostalo prav gosto obsede. Drugi dan pa mu dajmo iz kakega močnega panjů 4—6 satov zalege s čebelami in matico vred; slednjo nezaprto, ker jo lastne čebele dovolj čuvajo. Te sate pa zopet zadej prav mirno tik k onim pritisnimo. To delo se naj sploh kolikor mogoče hitro in brez vsakega vznemirjevanja vrši, da nobenih čebel ne razburimo. Tudi naj se najmanj en teden pozneje panj ne odpira, ker razburjene čebele lahko matico napadejo. Ako imamo kako rezervno matico na razpolago, mu seveda lahko damo to, da nam ni treba močnega panjů osirotiti in preveč oškodovati.

Sploh pa je to pomoč, ki nas stane toliko materijala, kot bo vreden rešeni panj. Če denemo namreč 6 satov zalege s čebelami in matico vred v prazen panj, se nam gotovo do jeseni razvije v lepega plemenjaka.

Pri takih opravilih, oziroma poizkusih, moramo vobče vpoštevati, da se čebele v poletnem času v 6 tednih izrabijo. Ako torej trotarju ob pravem času ne pripomoremo do zmožnosti, da bi si še pred jesenjo izgojil dovolj mladega zaroda, imamo pred zimo same stare čebele, ki zime ne preživijo; ali pa vsaj te mlade pridejo prepozno, da nam to leto nič več ne morejo koristiti, ker je vsa paša že minula.

~~~~~

Krotkost in besnost čebel.

Fr. Rojina.

Poleg marljivosti in rojivosti pripomogla je kranjski čebeli do svetovne slave tudi njena krotkost. Saj pa tudi nič prijetnega ni, če se človek ne sme približati čebelnjaku ali pogledati v panj, ne da bi ga ne pičila kakšna čebela

prav brez vzroka, kar tako na lepem. Čeprav je večina čebelarjev proti čebelnemu strupu utrjena in ne oteče, vendar boli pa le. In takih hudih čebel je

Gospod Hinko Likar, nadučitelj v Grahovem, z rojem na roki.

več plemen; posebno se po svoji objestnosti odlikujejo cipriške in siriške. Začetnik se že itak vsak boji čebel, in če ga takoj okoljejo, ko odmaši prvi

kupljeni panj, potem ni čuda, če se mu temeljito ohladi veselje, zlasti če zelo oteče, da se mu vsak teden obraz drugače skremži. Na čebelarski razstavi v Ljubnem sem imel kot presojevalec živih čebel priliko spoznavati razne vrste. Pri kranjicah še dima rabiti ni bilo treba, če pa sem hotel pri drugih pregledati notranje delo, sem rabil meh in še cigarete sem kadil, da sem bil ves vrtoglav, ali vse ni nič izdalo.

Kako krotke so kranjske čebele nam kaže na današnji sliki nazorno gosp. Hinko Likar. Matico je držal v perišču, in ves roj se mu je vsedel po roki, ne da bi ga pičila le ena sama čebela. Hinek! na tem mestu Ti bodi izrečena zahvala za poslano sliko.

Ob rojenju navadno čebele niso prav nič hude, če so le dovolj napite medu. Popolnoma site lahko z roko ogrebaš, samo treba jih je ogrebsti takoj ko se je roj vsedel. Na Vačah pride nekoč farovška kuharica ob eni popoldne po mene, naj grem pomagat roj ogrebsti, ker je vse pri mrvi, in ga gospod ne morejo sami. Vprašam jo, kdaj je rojil, pa pravi, da že ob enajstih ter da se je vsedel na ono visoko suho češpljo, ki stoji tik vrtnega zida. Ker sem moral od ene do treh v šolo, sem šele okolo pol štirih lezel po lestvi proti roju. Da ni bil prvec, bi jo že zdavnej popihal. Sedel je prav na dolgo po deblu in proti solncu. Čudno se mi je zdelo, zakaj vse čebele proti meni gledajo, ker se drugokrat v roju še zmenile niso zame, če sem hodil okoli njih. Bil sem nekako sredi lestve, približno še dva metra od roja, kar se vsuje, kakor bi trenil, vse rjavo čebel name. K nesreči sem bil gologlav in za vratom imel radi vročine srajco odpeto, tako da sem jih bil takoj ves živ. Kako sem prišel z lestve, ne vem, a gotovo nisem iskal vsakega klina posebej. Župnik je bil star gospod in imel je že ono počasno hojo, ki označuje višjo starost, ali takrat je tekel, kakor morebiti že petdeset let ne tako, zakaj bila je tudi njemu sila, in je tudi on odnesel kakih dvajset pikov. Jaz sem jih dobil brez števila, in tri dni in tri noči sem mislil, da sem v vica, tako mi je bilo vroče. Ko bi že prej ne bila kri navajena čebelnega strupa, in da me ni žena močila ponoči in podnevi z mrzlo vodo, da je priteklo skoz strop v pritličje, bi šel že takrat v nebesa, če bi me sveti Peter spustil notri.

Iz izkušnje vemo, da je včasih kak panj posebno hud, in to lastnost imajo potem navadno tudi njegovi potomci; zato je bolje tak panj kasirati.

Pred nevihto so poleti čebele posebno hude in so opazujočemu čebelarju precej zanesljiv vremenski prerok, kadar odpira panjove. Pri večjem notranjem opraviu je treba ob takem času celo pri kranjicah dima.

Čebele so tem krotkejše, čim več ljudi pride v bližino čebelnjaka, ker se navadijo take okolice. Na našem šolskem vrtu smo vsak lep dan učiteljstvo in učenci in še moja družina pri čebelnjaku, ali nikoli se ne izpozabi kakšna čebela. Pojdi pa h kakšnemu samotnemu čebelnjaku, kamor po cel teden in še dalje ne pride živa duša, in prepričal se boš, da nimajo čebele prav nič rešpekta pred človekom, pa če pride še s tako lepim obnašanjem k njim.

Ob cvetju pravega kostanja, ko so čebele navadno najhuje v celem letu, je treba biti posebno previden. Če imaš v tem času roj, ga raje prestrezi

v lovilnik, ker ne le da rad uide, posebno kak mladec, je tudi zelo hud. Izključene niso potem tudi večje nesreče, in ravno sem bral v dunajskem čebelarskem listu, da je napadel na Nemškem nekje roj gospodično, ki jo je moral grozno zdelati. Kako se je ravno godilo, ni povedano, ali nasledki so bili žalostni, tako za dotično gospodično kot za gospodarja roja. Ta je moral pohabljenemu dekletu plačati tisoč mark za bolečine, za zdravljenje 72 mark. plačevati pa ji bo moral do 60. leta še mesečno rento po 18 mark, nadaljnjih 10 let pa mesečno po 9 mark. Iz tega slučaja se čebelar lahko kaj uči.

Čebele se lahko razdražijo tudi s svetlimi rečmi, ali če mahamo in otepavamo okrog sebe. Kdo že ni slišal o nesrečah, ki so jih povzročile čebele ne le na ljudeh, ampak tudi na raznih domačih živalih.

Besne postanejo čebele, če se vtakne v panjevo žrelo rmanovo korenino. Če se jih tako draži, je le zaslužena kazen, če potem nagajivca napodé od svoje bližine, kar so tudi vsakokrat storile, ko smo jih bili še kot otročaji na ta način dražili. Enako dražljivo je cvetje cyclamna.

Tudi pôtnege človeka ne marajo čebele, posebno ga rade pikajo, če je pil prej kako opojno pijačo. Slišal pa sem že o brezvestnih čebelarjih, ki so mešali jeseni med strd alkoholne pijače, da so čim pogumneje ropale. Besne postanejo v resnici tako, da razdrobe celo satovje v napadenih panjih. Seveda je to kaznjivo dejanje, kakršnega pošten čebelar ne bo zakrivil.

Sicer pa, kako bi neki bilo s čebelami, ko bi ne imele žela!

Iz Št. Jurija ob juž. žel. Suša, suša, da je vse zažgano, da čebelar in čebele ne vedo kaj bi delali. Jaz bodem pa obljubo spolnil in poročal o letošnjem spomladanskem letu. Prezimilo mi je 6 panjev, eden je postal slab, in sem ga rajši združil. Ti ostali plemenjaki so se razvijali nadvse krasno. Eden je že imel dne 23. aprila matičnjake zaležene, ali rojil je šele kot prvec dne 12. maja. In pomisliti je treba, da je iz gerstungovca tako zgodnji roj nekaj nenavadnega. V bližnji okolici je bil ta prvi. Rojile so pri meni prav dobro. Vse rojenje je bilo končano do 26. maja. Dobil sem pet prvih rojev in 4 drugece, katere sem vsadil po dva in dva skupaj. Roji so vsi izdelali 10—11 satov in so zelo močni. Izrojenci so močnejši kot so bili pred rojitvijo. Vsled izvrstne paše sem moral takoj po rojenju med iztočiti, drugače bi ne imela matica kam jajec leči. Natočil sem 40 kg zlatosvitlega medu, ki je boljši od lanskega. Akoravno je vladala od maja do 20. julija grozna suša, je bilo paše vedno dovolj; lipa, kostanj, lipovec so letos nenavadno dobro

boljše poneslo kot se nam je zdelo; to pa zaradi tega, ker je tehtani panj — ki se ni špekulativno krmil in ki nam služi kot kazalec donosa — zaostajal za drugimi. Suša, ki traja od mesca maja sem, ni posebne škode naredila. Sploh je v suhih letih za čebele pri nas ugodneje kot v mokrotnih; v nižavah, ker imamo težko, mrzlo zemljo, v višavah pa, ker gotovo vrbovec, ki dela glavno pašo, ni proti suši preveč občutljiv. Škodo so nam delali vedno črni oblaki, ki so v sred dneva nebo prepregli ter čebele iz paše domu prepodili. Ako morajo čebele le enkrat med dnevom domu, čeravno za kratek čas, ni nikakega donosa. Sivo ajdo, ki je na neki njivi ta mesec cvetela, so čebele ob dopoldnevih pridno obletovale.

V poldrugo uro oddaljenih Bitinjah, kjer stoji moj čebelnjak s 66 panji, bila je paša znatno bolja kot tukaj. Žnidaršič.

Ljubevč: Stanje čebel je bilo v tem mescu nekoliko slabše kot v prejšnjem, vendar ako bodo tako napredovale, posebno roji, nadejati se nam je precej ugodne letine. Vsled prehude suše se nam je bati pomanjkanja paše. St. pl. Premerstein.

Metlika: Letošnjo sušo občutijo v polni meri tudi nase ljube čebelce. Cvetice zelo malo nudijo, in celo lipa in kostanj sta bila letos popolnoma prazna. Rojev smo dobili prav malo in še od teh si je odšlo mnogo iskat boljših krajev. V zadnji tretjini so pričeli izrojenci preganjati trote, iz česar sklepam, da bo julij še veliko žalostnejši za muharje. Konrad Barlé.

Nabrežina: Zima ni bila sicer ostra, toda narava ni hotela dolgo ozeleneti. Posamični znaki bližajoče se pomladi pokazali so se že v februarju, toda splošno začelo je v marcu cveteti pozno. Aprila bili smo nejevoljni na veden dež, maja pa smo boječe gledali vedno jasno nebo. Pritisnila je silna vročina in nadležna burja je pomagala sušiti že itak razsušeno zemljo. Vse nade in upi splavali so po vodi. Ako ne dobimo v kratkem obilnega dežja, nam jesenska paša ravnotako izostane.

Skoraj dannadan se prikazujejo od juga oblaki, toda dežja ni, ker veter razžene vsako meglico. Sila.

Podgorje pri Kamniku: Rojenje je pri kraju. Splošno se more reči, da so bili roji, kar se tiče števila, kakor tudi kakovosti, prav zadostni. Nasprotno pa je paša koncem prve tretjine popolnoma ponehala. Nastala je velika suša s stalnimi vetrovi, brez rose in dežja. Roji, deloma tudi izrojenci se morajo krmiti. Koncem mesca je bila lipa, krhlika in pravi kostanj v najlepšem cvetju, tehtnica pa kaže dan za dnem učinek — ničlo. To je položaj letošnjega junija. Sallath.

Struge: V prvi tretjini 6 dni izvrstna paša na mani glogovca; potem vsled dežja prekinjena. 2. t. m. prvi roj. Ljudstva so postala zelo živahna, vendar pa niso hotela rojiti. Dobil sem do 13. t. m. samo 14 naravnih rojev. V drugi tretjini par dni še precej paše, vsled česar sem naredil še 25 rojev, ker sem mislil, da bode paša še nekaj časa trajala. Ker je pa vsled hude suše ponehala, treba je bilo roje pitati. V začetku zadnje tretjine se je že vnela

trotja vojska, in tako se je moje upanje na obilo število rojev, vsled nenavadno suhega in vetrovnega leta, razpršilo po zraku.

Od 77 plemenjakov imam 38 rojev, pa še za te bi bilo bolje, da bi jih ne bilo, ker so popolnoma suhi. Prvi roj od 2. t. m. postal je v 21 dneh težji za 2 kg 85 dkg.

Meglen.

Tolmin: Silna suša v tem mesecu je bila kriva, da niso rastline medile; to je povzročilo tolik upad opazovalnega panjů. Čebele so vsled suše ustavile rojenje. 15 plemenjakov dalo mi je le 16 rojev.

Fr. Kašca.

Zanesljivo sredstvo proti ropanju. [V dunajskem čebelarskem listu piše neki Wöckl: „Zanesljivo sredstvo proti ropanju“ je] baceoil. Napravi se en ali dva potegleja po panjevi bradi s čopičem, pomočenim v baceoil, in če je ropanje še tako hudo, poneha v 5 do 10 minutah. Čebelar z zadoščenjem lahko opazuje, kako ropnice osupnejo. Napadajoča druhal je vedno večja, potem pa namah zbeži. Domače čebele obkrožavajo, če jih je bilo sploh kaj zunaj, 10 do 15 minut svoj panj, potem planejo domov ter ne zapuste svojega panjů nekako eno uro. Dva dni sem poizkušal to sredstvo pri raznih panjovih vedno z uspehom.“

Tako piše Wöckl. Toda koliko „zanesljivih“ (?) sredstev zoper ropanje se je že po raznih čebelarskih listih priporočalo, ali zares zanesljivega še nobenega. Zopern duh mora res imeti ta baceoil, če se še domače čebele dolgo ne upajo ne v panj, ne vun; ali kje ga dobiti čebelarju na deželi? Vprašal sem v lekarni, ali tam ga nimajo. Pa dobil ga bom že kje ter ga poizkusil, in če je res ta pripomoček zanesljiv, bom sporočil, če ne, bom pa lepo tiho. Neizmerne vrednosti bi gotovo bilo kako dobro sredstvo zoper ropanje, ne samo za posamezne čebelarje, temveč za čebelarstvo sploh, zakaj ogromno škodo napravijo vsako leto ropnice in marsikaterega čebelarja so že oropale veselja do čebelarstva. Če bi bil baceoil tako radikalen pripomoček, ga bo društvo naročilo večjo množino ter ga razpošiljalo svojim udom, oziroma se bo naznanil naslov, kje ga dobiti.

Urednik.

Temne noči brez lune posebno dobro vplivajo na medenje ajde, pravijo stari čebelarji. Če je to res, bomo imeli letos dobro berno, ker bo ravno okrog mlaja glavna paša.

Medeni blagoslov v Braziliji. V Braziliji imajo, ker so na oni strani ravnika, takrat poletje, ko mi zimo. V mestu Sao Joao je odvezel neki čebelar enemu samemu panju do božiča 64 kg medu. Pri nas je pa zopet letos taka

revščina! Rojev je bilo komaj polovica toliko, kot druga leta, in še ti nimajo vsled suše kaj brati. Otave ne bo, vse je posmojeno in rjavo, le tuintam stoji kak divji koren, ki kot najslabeji plevel ne usahne.

Iz spodnještajerskega čebelarskega društva.

Čebelarski shodi na Štajerskem.

Dne 9. avgusta pri Sv. Lenartu v Slov. goricah ob 3. popoldne v
Narodnem domu.

Dne 16. avgusta v Rogoznici pri Ptuj ob 3. popoldne pri čebelnjaku
gosp. Ant. Arnuga.

Iv. Jurančič.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Novomeška čebelarska podružnica priredi svoj občni zbor 23. t. m. z običajnim dnevnim redom pri gosp. Dreniku v Bršlinu ob 3. uri popoldne. Na shodu bosta predavala dva zastopnika osrednjega čebelarskega društva iz Ljubljane.

Čebelarstva podružnica v Toplicah na Dolenjskem ima svoj občni zbor v nedeljo 9. t. m. ob 3. uri popoldne v šoli z običajnim dnevnim redom. Na občni zbor pride tudi zastopnik osrednjega čebelarskega društva iz Ljubljane, gosp. nadučitelj Likozar.

Čebelarški shod v Žireh se vrši 16. t. m. ob 3. uri popoldne v ondotni šoli. Na shodu bo predaval gosp. nadučitelj A. Likozar.

[illegible]

Listnica uredništva.

Gosp. Z. K. Š. pri P.: Tvrdba baron Rothschild, Višnja gora; pišite po cenik. — Gosp. F. K. v T.: Za Bosno in Hercegovino nam ni znano. Srečno pot in veliko zabave! — Na Mursko polje: Prosimo za popolni naslov in dopis po končani paši. — Gosp. A. J. v B. B.: Glede sladkorja brez davka berite v uvodnem članku. Take „matice“ ni v tej okolici. — Gosp. L. K. na G.: Čebelarskega tečaja letos ne bo, ker se bodo predavatelji v počitnicah razkropili na razne kraje, in tudi čebelarji bodo o Velikem šmarnu raje pri svojih čebelah, ki bodo ravno pričele ajdo brati. Prihodnje leto bo koncem junija tečaj v Bohinjski Bistrici.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

35 kg iztočenega letošnjega medu od-
vzetega pred kostonjem cvetjem ima na
prodaj kilo po 1 K 60 h. Kdor vzame vsega,
dobi kilogram po 1 K 55 h. Martin
Podlipnik v Lipoglavu, pošta Radna
pri Sevnici.

30—40 navadnih kranjskih panjev čebel
za v ajdovo pašo prodaja po dogovoru Jernej
Pogorelec, Struge, p. Videm-Dobrepolje.
Lep pristen vosek od neokuženih čebel,
5 kg po 4 K ima na prodaj Alojzij Fi-
lipič, čebelar v Pristavi, p. Ljutomer.

Garantirano zanesljiv

med - pitanec

5 kg 7 K.

Prodaja:

Iz garantirano čistega voska

umejno safovje

Prodaja: 1 kg 4 K 40 h.

FR. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Semena rdeče detelje (inkarnat), esparsete, facelije, ranjak
● ali uročnik (Tannen- oder Wundklee) ●

zelo medunosne cvetlice prodaja

J. KORDIN v Ljubljani.

Čebelarским društvom in čebelarjem

priporočam

škatljice za razpošiljanje matic po pošti

kakor tudi

lipove remelce za satnike

po najnižji ceni.

Mizarstvo s stroji. **JAKOB ŽUMER** Gorje — Gorenjsko.

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani,
dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojnu, nadučitelju v
Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarstvo društvo.“
Tisk J. Blasnik naslednikov v Ljubljani.